

mei - juni 2026

chapeau

Het goede leven in Limburg NL/BE Lifestyle & Business

De tuin
als *verlengstuk*
van woonkamer
en *keuken*

Interview
REGISSEUR
ZORBA
HUISMAN

ONDERNEMERS
BART CANINI
en DANNY
CORTENRAEDE

Dubbelinterview
Zuyderland

Restaurants
AURUM
en ONE

De *stoere* kant
van Suzan Seegers

€ 8,50

002266

175



SUZAN SEEGERS:
'IK GA PAS
ECHT AAN ALS
ER *MENSEN*
ZIJN'

Hoofdrol in musical *Bokkenrijders*

In de musical *Bokkenrijders* die in het MVV-stadion in Maastricht in juni wordt opgevoerd en qua belangstelling nu al een succes is, speelt zangeres en actrice Suzan Seegers de hoofdrol van een opstandige moeder in de achttiende eeuw. Weer een heel ander karakter dan de vele rollen die ze tot nu toe vertolkte. Een gesprek over haar voorbereiding, haar carrière, haar moederschap en haar toekomst.

tekst JO CORTENRAEDT

fotografie HUGO THOMASSEN *Visagie en styling* BY DUUT

Nog steeds dezelfde dynamiek en energie straalt ze uit, maar haar leven is sinds kort wel veranderd. De geboorte van haar zoon in de herfst van 2025 is een zogeheten gamechanger in haar bestaan. „Metéén, à la minute. Het onvoorwaardelijke begrijp je ineens. Dat is zoiets moois. Ik voel een enorme verantwoordelijkheid. En het voedmoment verandert mijn hele binnenste zijn, we zijn dan één. Ik ben er altijd voor hem. Nou ja, behalve als ik een uitvoering of een repetitie heb natuurlijk, maar dan kan ik 'm meestal toch nog 's morgens uit z'n bedje halen en ben ik tot in de middag bij 'm. Ik zal blijven werken. Mijn man heeft een vaste baan in een orkest in Düsseldorf. Tot nu toe kunnen we het goed regelen qua opvang en we hebben gelukkig opa en oma nog. Ik ben ook een leukere moeder als je ook nog je eigen ding kunt doen. Het is vooral een kwestie van goed organiseren.”

Suzan Seegers kent haar man Stef van Herten al vanuit haar jeugd toen ze beiden de vooropleiding voor het conservatorium deden. „Maar pas vele jaren later kwam het tot een relatie, destijds kwam dat niet in me op. Het is trouwens wel fijn dat mijn man een beetje in hetzelfde metier zit. Je moet elkaar wel kunnen begrijpen. Dat is wezenlijk. Terwijl er nog bij komt dat hij een vaste baan heeft en ik van project naar project ga. Dan is het fijn dat je partner dat in ieder geval begrijpt. Als hij naar Hong Kong kan om voor enkele weken bij een ander toporkest te spelen, dan begrijp ik dat ook.”

ÉDITH PIAF

Seegers ziet zichzelf als een soort van creatieve kameleon. „Ze vonden het vroeger weleens moeilijk om mij te programmeren in het theater omdat ik meerdere kanten heb. Daar heb ik nu geen last meer van omdat ze me intussen goed kennen. In de eerste plaats ben ik zangeres, dat stroomt van boven tot beneden door

me heen. Maar ik ben ook een actrice met een komische kant, die heb ik ook aan me hangen. Ik heb ook een serieuze kant; ik kan de rol van Edith Piaf nu pas spelen omdat verdieping een noodzaak is in mijn ogen. Ik kreeg van Franse en Belgische bezoekers de opmerking dat ik Piaf zo herkenbaar had neergezet, dat vond ik een geweldig compliment. En dat terwijl ik eigenlijk niet eens Frans spreek. Maar die teksten heb ik er toch in gekregen. En ook het besef wát ik zong. In het najaar gaan we met dit programma weer door het land, ik verheug me daarop want ik vond het een heerlijke rol. Dat personage ging zo in mijn lichaam zitten, dat ik me er nu af en toe nog bewust van moet zijn dat ik rechtop moet lopen, en niet zo gebukt zoals Édith Piaf in haar laatste jaren.”

Haar artiestennaam hangt tegenwoordig een beetje tussen Suus en Suzan Seegers in. Op haar website gaat het vooral over Suus, maar al nadenkend zit bij Suzan Seegers nog een andere laag. „Ja, dat is interessant wat je zegt. Ik moet nog goed nadenken hierover. Suzan is misschien nog wat steviger. Wie weet als ik ooit eigen producties ga doen.”

GROTE PRODUCTIES

Het contact met producent Servé Hermans was een belangrijk moment voor haar. „Hij zag me een keer toen ik liedjes zong op het Aspergediner in Den Haag. Hij wilde gelijk met mij iets gaan doen. Eerst zou het een toneelstuk worden maar dat ging niet door. Daarna kwam de productie *Pinkpop*. Ik vroeg me af of ik dat wel kon. Maar dat is de opening geweest naar allerlei ontwikkelingen en de samenwerking met Toneelgroep Maastricht. De basis van alles wat er na gekomen is. Servé denkt groot. En zijn producties leiden er mede toe dat de Limburgers ook groter durven denken. Hij is een bubbel, een creatief brein dat alle kanten opvliegt, maar het leidt wel tot iets. Hij zet mensen aan tot denken en handelen. Hij zorgt voor verbinding, waardoor je net iets harder gaat rennen. Dat is een gave. En het succes is er, door al die dingen die hij al gedaan heeft. Hij heeft een nieuwe markt gecreëerd.”

Suzan woonde vijftien jaar in Amsterdam. In die tijd waren er geen grote producties in Limburg. „Dat was een van de redenen om



‘Suus of Suzan, daar moet ik nog over nadenken’



daarnaartoe te verhuizen. En ik moest uitvliegen. Nu is het misschien iets anders. Kijk maar naar Belle Noten en Linde Rieu, die nu wel een grote productie kunnen meedraaien. Daar moet je normaal voor naar de Randstad." Boterham verdienen? Klein gebied als Nederland? „Nooit over nagedacht. Ik geloof erin dat het goed komt, ook als ik nul cent op de rekening heb. Soms maak ik het ook op tot de laatste cent, haha. En dan komt er weer iets. Ik heb in Duitsland gewerkt, maar dat hoeft voor mij ook niet meer zo. Ik heb niet de behoefte om bijvoorbeeld in Londen te gaan staan, negen voorstellingen per week. Die kwaliteit hebben we hier in Nederland ook. Mensen kennen me hier. Dat is een groot cadeau. En dan is hier mijn geboortegrond, waar mijn hart ligt. Ik vertrouw op de basis.”

AMSTERDAM

Terugkijkend op haar periode dat ze in Amsterdam woonde, zegt ze: „Het heeft me wel iets gebracht. Je krijgt iets meer peper in de reet. Als ik daar nu door de stad fiets dan voel ik de wind onder m'n vleugels. Het is groter, je leert sneller te denken. Voor mij heeft het gezorgd dat ik een bredere blik kreeg. Ik woonde voorheen in een dorpje, niet in Roermond. Dus die stap was belangrijk. Je leert hard werken, er zijn 150 anderen die een rol ook willen hebben. Ik durf nu in een restaurant te zeggen dat de biefstuk niet zo goed was. Zou ik vroeger nooit doen. Ik ben ook meer recht voor z'n raap geworden. Misschien zou ik zakelijk nog wat harder moeten zijn. Of er een agent tussen zetten. Maar dat doe ik nog niet. Heb ik wel gehad, maar dat leidt soms ook tot onnodige omwegen. Och, wie weet in de toekomst. Er valt voor beide wat te zeggen.”

TERUG NAAR HUIS

Op enig moment kwam ze dan toch terug naar Limburg. „Ik had daar geen plannen voor. Maar ineens werd ik wakker en dacht ik: ik moet naar huis. Het beste besluit ooit. Hier is het anders, gemoedelijker. Het leven is rustiger. De mensen bellen nog als ze met de fiets aankomen, in Amsterdam rijden ze je overhoop als je niet opzij springt. Het is

ook fijn dat ons kind hier kan opgroeien. We wonen nu in de stad maar ik hoop dat we nog een keer in het groen gaan wonen, dat hij in een appelboom kan klimmen. We leren 'm uiteraard dialect. Dat is zo belangrijk voor het hart, voor alles wat je gaat doen. En het eten hier is natuurlijk lekkerder.”

Over eten gesproken, Suzan kookt thuis veel. „Ik kan het beste iets maken van wat in de koelkast ligt. Dan zie ik wel. Ik heb veel kookboeken, maar daar kijk ik niet in. Ik vind het heerlijk om soms eens naar topzaken te gaan zoals bij Hans van Wolde en Margo Reuten en daar sparen we dan ook voor. De creativiteit, daar kan ik zo van genieten. We kijken ook veel naar culinaire programma's op Netflix. Dan zitten we echt te genieten. Op bijzondere dagen maak ik weleens een heel menu, als ik het tenminste voldoende kan voorbereiden. Volgens Stef maak ik dan wel een puinhoop in de keuken, ik ruim te weinig op. Maar ik denk dan: we hebben toch een heerlijke avond gehad. En ik ben dol op champagne en op goede maar niet te zware rode wijn. Máár, ik heb een alcoholallergie. Dan moet ik van tevoren een antihistamine-tabletje nemen. Daarom drink ik maar weinig. Sowieso kan ik me niet permitteren om me slecht te voelen. Dat is ook niet gepast als ik ergens ben. Dus die discipline heb je nodig. Na een voorstelling zal ik ook niet gauw een drankje nemen. Thuis mag het dan wel eens of in een restaurant.”

GEZOND LEVEN

Wat eten betreft let ze op gezonde voeding. „Maar ik ben niet van het calorieën tellen. Toen ik jonger was, kon ik daar extreem in zijn. Ik móest slank zijn. Nu weet ik dat je niet moet overdrijven, dat is helemaal niet goed. Ik ben nu wat voller na de bevalling. Nou, ik heb een jaar de tijd om weer terug te komen op mijn oude gewicht. Maar ik zeg tegen mezelf: niet te snel Suus. Ik ben wel weer begonnen met sporten en let wel op wat ik binnenkrijg. Zo eet ik bijvoorbeeld minder brood. Maar ik ga me niet uithongeren en wil ook nog wel wat lekkers proeven.”

Sporten doet ze vanwege de gezondheid. „Maar eerlijk gezegd meer omdat het moet. Mijn

Het historische verhaal van de Bokkenrijders speelt zich af in de achttiende eeuw, een tijdperk vol armoede in Limburg. Na een mislukte graanoogst komen boeren en criminelen in opstand tegen de adel en de kerk. Het verhaal gaat over een familie die zich uit wanhoop aansluit bij een roemruchte roversbende, puur uit levensbehoud. Maar die bendes zaaien ook angst en onrust in de dorpen en worden door adel en kerk 'bokkenrijders' genoemd. Zij zouden zich schuldig maken aan plunderingen en brandstichtingen, bezeten door de duivel. Maar ze komen vooral op voor zichzelf en hun kinderen. Suzan Seegers speelt de moeder van een van de bokkenrijders en stijgt ook zelf op het paard om mee in opstand te komen. Een meedogenloze vervolging staat vervolgens te wachten.

lichaam heeft het nodig, zo simpel is het. En als ik eenmaal in de sportschool sta, dan vind ik het leuk. Maar om er tijd voor vrij te maken, dat is soms lastig. Zeker nu met een baby.”

THEATER MAKEN

Het theater is haar podium, maar producent worden is niet haar ambitie. „Nee, dat is niet mijn ding. Maar bijvoorbeeld wel regieassistent, om mensen in hun rol te laten groeien. Wie weet. Mijn doel is wel om weer theater te gaan maken, maar ik ga niet zelf schrijven. Dat kunnen andere mensen beter dan ik, laat mij het maar uitvoeren. Daar ben ik goed in. Je moet weten van jezelf wat je wel en niet kunt.” In de filmwereld krijgen vrouwen op latere leeftijd minder gemakkelijk een rol. Deels ziet Suzan dat in de musicalwereld ook wel gebeuren. „De rollen worden dan vaak kleiner. Maar ik heb geluk dat ik er jonger uitzie dan ik ben. Mijn houdbaarheidsdatum is langer. En als ik zelf voorstellingen ga maken, dan geeft het niet. Je moet de focus leggen op wat wél kan. Je moet daar niet mee bezig zijn.”

Met lezen zou ze wel meer bezig willen zijn, maar daar is vaak te weinig tijd voor momenteel. „De scripten wel natuurlijk, de rest moet nog even wachten.”

RUIGE ROL

Het script van *Bokkenrijders* kwam op het moment dat ze een telefoontje kreeg van Servé Hermans. „Ik wist toen net dat ik zwanger was. Eigenlijk kwam het helemaal goed uit, want mijn bevalling zou zijn in een periode ruim voordat ik ruig op het paard moet gaan rijden en door de modder moet rollen. Dat zou met een dikke buik moeilijk en onverantwoord worden. Het komt dus goed uit en heb het gevoel van: we mogen weer. Ik heb speciaal paardrijles moeten nemen, want daar had ik geen ervaring in. Nou, bij de eerste fotoshoot, toen ik nog in verwachting was, ben ik naar het paard toegegaan. Het boog zijn hoofd naar mijn buik, toen was het goed. Een natuurlijke wisselwerking.”

Haar rol in *Bokkenrijders* is fysiek haar meest stoere rol. „Ja, vooral ruig. Er zit genoeg vuur in me, die kant heb ik ook. Als toeschouwer begrijp je haar, ze kan niet anders. Dat maakt het ook wel pijnlijk. Je weet dus niet of ze er

levend uitkomt. Als het fout gaat, dan moeten haar kinderen helemaal voor zichzelf zorgen. Ze probeert eigenlijk terug te halen wat haar is afgenomen, maar dat kan in feite niet meer. Het heeft voor mij overigens niet met politiek te maken, het was de situatie destijds. Al is er waarschijnlijk niet zoveel veranderd in die paar eeuwen. Je hebt nog altijd allerlei machtsverhoudingen. In een andere context, maar toch.”

ANDERE WERELD

De gebeurtenissen in de wereld gaan haar wel aan het hart, maar ze probeert zich er niet te veel door te laten leiden. „Als ik er te zeer in op ga, dan krijg ik er alleen maar verdriet van. En ik zou me kunnen afvragen: had ik Frenkie wel op aarde moeten zetten, ben ik egoïstisch? Maar zo is het leven altijd geweest. Ik geloof sowieso dat er meer is tussen hemel en aarde. Dus ons zontje is er ook om een bepaalde reden. Maar om af en toe buiten de dagelijkse realiteit te komen, doe ik juist theater; dan stap je in een andere wereld. Je wordt op een andere manier geprikkeld. Het zet aan tot denken, tot verandering en een gesprek met elkaar.”

Spelen in de buitenlucht is niet nieuw voor haar. „Recent nog in de Steengroeve in Winterswijk met het stuk *Lima*. Het is weliswaar een groot decor in een stadion. Maar van binnen blijft het toch dicht bij je. In zo'n stadion gaat dat ook beter uitpakken met onder meer die drones. Ik denk dat ik de energie van het publiek op de tribunes ga voelen. Ik weet het wel zeker. Ik vaar daar zelfs op, ik heb het nodig om te kunnen presteren. Ik ga pas echt aan als de mensen er zijn, dan gaat het stromen. Muziek doet daar natuurlijk ook veel aan.”

In de musical zal ze van de nodige schmink worden voorzien, in het dagelijks leven is ze zuinig met opsmuk. „Ik vind het heel leuk om mooie kleren te dragen, vooral van kwaliteit. Al verschilt dat ook wel. Natuurlijke materialen, dat vind ik wel prettig. Ik heb bijvoorbeeld een mooie natuurlijke trui die met de hand gemaakt is in Ecuador. Maar thuis loop ik ook wel in een joggingbroek met een knot op de kop, haha. Een beetje make up is leuk, maar het moet geen schilderij worden, dat past niet bij me.”

De musical *Bokkenrijders* wordt van 3 tot en met 27 juni gespeeld in het Geusselt-stadion in Maastricht. www.bokkenrijders.nl

Productieve carrière

Suzan Seegers, geboren in Sittard op 11 november 1980, studeerde aan het conservatorium in Maastricht en niet veel later kwam haar eerste succes met het televisieprogramma 'Op zoek naar Evita' waarin ze de finale won. Ze won tweemaal de John Kraaykamp Musical Award en speelde tal van (hoofdrollen) in musicals en toneelstukken zoals 'De zandkoning', 'De zandkoning' en 'De zandkoning' op zondag in het zuiden', 'Rey', 'Piaf', 'Dagboek van een hond', 'Suus zingt Toon' en vele andere producties. Ze woont momenteel samen met haar man, muzikant Stef van der Vliet, in Roermond. Samen hebben ze een zontje.

